

Devítky se loučí 2009 – 2018

Naše začátky...
aneb vše máme před sebou...

Reportáž...

aneb co vše jsme zde zažili

První den ve škole

Každý z nás byl poprvé ve škole, každý z nás to prožil jinak, měl jiné pocity. Každý jsme svůj velký den prožili odlišně.

Pokaždé, když si vzpomenu na svůj první den, po zádech mi přejede mráz. Jako každý správný prvňáček jsem se do školy těšila a byla jsem na sebe hrdá, když jsem vyšla do dveří své třídy, kde na mě naštěstí čekalo několik známých tváří ze školky, za což jsem byla nesmírně ráda. Hned, jak jsem se rozhlédla po své nové třídě, cítila jsem, že je to třída snů, i když některé osoby jsou spíše noční můra než sen.

Přesně si nepamatuji, co se během doby, co jsem byli v naší třídě, dělo, ale co se mi vrylo do paměti, byl ten pocit. Ten známý pocit hrdosti. Hrdosti, kterou jsem cítila sama k sobě. Když jsem procházela kolem školky, kterou jsem tak milovala kvůli poobědovému spánku, tak jsem se cítila drsně, ten pocit byl k nezaplacení. Na tento den ráda vzpomínám, tím dnem začala nová kapitola mého života, která se z mé paměti jen tak nevymaže.

Monika Procházková, 9. A

Spaní ve škole

Na konci páté třídy jsme se domluvili s naší třídní učitelkou Mgr. Lucií Klímovou a strávili jsme noc ve škole. Dívali jsme se na filmy, uspořádali diskotéku, prošli jsme stezkou odvahy. Mohu říct, že jsem zjistila, že se neříká, že škola je peklo, pro nic za nic. V noci to je opravdu strašidelné. Nicméně všichni jsme si zážitky náramně užili, přestože jsme byli ve škole déle, než bylo nutné.

Nikola Trpková, 9. B

Výlet do Prahy

V 5. třídě jsme se vydali po boku paní učitelky Lucie Klímové směr Praha, nejdříve jsme navštívili ateliéry studia Barrandov, kde se natáčejí nejslavnější a největší pořady a filmy české kinematografie. A dokonce jsme se zde podívali i do skladu kostýmů, kde jsme si také nějaké kostýmy mohli vyzkoušet. Následně jsme se podívali do Národního technického muzea, kde jsme bohužel stihli zhlédnout jen výstavu strojů.

Radek Kindl, 9. B

Adaptační kurz – 6. B

Konal se v šesté třídě. Jeli jsme do Krkonoš a ubytovali jsme se v penzionu Blesk. Tento výlet si podle mého všichni užili a to i za předpokladu, že jsme jely obě třídy. Myslím si, že tímto výletem jsme se více sblížili s panem učitelem Firmanem, což nás všechny překvapilo. Ale byli jsme rádi a výlet jsme si samozřejmě užili.

Dan Mareš, 9. B

Adaptační kurz – 6. A

Koncem září jsme jeli na adaptační kurz, abychom se poznali s třídními učiteli. Jeli jsme do Horní Malé Úpy. Poté, co jsme dojeli na místo, tak k nám přijelo auto, které nám převezlo věci na chatu. Ale my jsme museli jít pěšky. Došli jsme k chatě jménem Blesk. Přenesli věci dovnitř a čekali, až nám dají klíče od pokojů. Poté jsme se ubytovali v pokojích a šli na večeři. Pokud nám to počasí dovolilo, tak jsme chodili na různé túry a výlety. Byli jsme na Sněžce a jeli lanovkou na Růžovou horu. Také jsme měli diskotéku. Když nepřálo počasí, tak jsme hráli společenské hry a také jsme měli turnaj v ping-pongu. A náš výlet jsme zakončili odjezdem domů.

Dalibor Velký, 9. A

Lyžák v 7. třídě

Na lyžařský výcvik jsem se moc těšil. Rád totiž lyžuji a každý rok jezdíme s rodinou na hory. Navíc, když jsme měli jet s kamarády ze třídy, byl jsem nadšen. Už dlouho jsem se na to těšil. Dokonce tak moc, že jsem jel i v 6. třídě se sedmáky, protože jich bylo málo.

Myslím, že celý kurz jsme si užili. Vstávat jsme museli docela brzo, ale to nebylo nic, na co bychom ze školního života nebyli zvyklí. Na co jsme ale nebyli tolik zvyklí, bylo nebývale dobré jídlo, které tam vařili. Každý chod byl skvělý. Jedl jsem vždy, co se do mě vešlo, a nebyl jsem rozhodně sám. Naštěstí holky z obou tříd neměly tak velké žaludky, tak jsme jim v dojíždání pomáhali.

Měli jsme samozřejmě i diskotéku, kterou jsme si všichni moc užili. Hudba byla skvělá. Prostě diskotéka, jak má být.

Také jsme měli na konci kurzu závody jak ve slalomu, tak v běhu na lyžích. Nejsm si už sice jist výsledkem, tak raději řeknu, že jsem byl v obou kategoriích mezi prvními třemi.

Jelikož to byl výcvikový kurz, naučil jsem se i přesto, že jsem byl v 1. skupině, spoustu nových věcí. Jako třeba správný postoj při lyžování, který jsem si zdokonalil.

Lyžařský kurz bych vyhodnotil jako skvělý. Navázali jsme lepší kontakt s vedlejší třídou, s učiteli i mezi sebou. Kdybychom měli jet znovu, určitě se hlásím jako první.

David Vlasák, 9. B

Exkurze do Ležáků

Na základní škole jsme se dostali i na památné místo Ležáky. Na exkurzi jsem se hodně těšil, protože mám rád historii a rád se dozvídám nové a nové informace o ní. Paní, která nás tam provázela, nám řekla mnoho zajímavých informací a ukazovala nám půdorysy domů, které byly vypáleny. Tato vesnice byla vypálena kvůli tomu, že zde byla ukryta vysílačka a protože byl spáchán atentát na Reinharda Heydricha. Toto místo na mě působilo velice nepříjemně, protože se zde odehrál masakr. Jsem rád, že jsme tam byli, protože bychom si měli pořádku připomínat, že naši předkové bojovali i umírali a to jen proto, abychom se měli lépe a mohli žít ve svobodné zemi.

Michal Fous, 9. B

Výlet do Orlických hor

Během devíti let na základní škole jsem byl se třídou na mnoha výletech. Na jeden z nich však vzpomínám nejraději. V páté třídě jsme byli v Orlických horách. Jeli s námi i třetíci, ale nevadilo to. Měli jsme i stezku odvahy, u které jsem se ani přes očekávání nebál.

Dominik Horných, 9. B

Soud Pardubice

19. 12. 2017 jsme se zúčastnili soudního řízení. Bylo to velmi zajímavé, ale poměrně smutné. Odsoudili tam muže, který napadl a okradl ženu, aby měl co jíst. Někteří z nás zhodnotili, že by nechtěli být právníky a vybírali si jiné povolání.

*Jitka Pífná, Darja Čiháková,
Natalia Maria Collisová, Adam Dobruský, 9. B*

Okresní soud v Pardubicích

Naše třída, tedy 9.A byla už na dosti exkurzích, ale kde jsme nebyli, byl soud. Pan soudce byl ochoten nás pozvat k opravdovému případu, kde jsme si prohlédli, jak to u soudu chodí. Na starost nás měli naše třídní paní učitelka Mgr. Eva Valentová a pan učitel Mgr. Pavel Firman, který je třídním učitelem třídy 9. B.

Tak jsme dne 19. 12. 2017 jeli s 9. B k Okresnímu soudu do Pardubic, kde jsme se stali přihlížejícími. Byla to dobrá exkurze,

ale nejen proto, že bychom se ulili ze školy, ale proto, že to bylo v reálném světě. My všichni jsme celou tu dobu doufali v to, že bude vše uděleno se spravedlností. Celé toto dopoledne bylo velice poučné a zajímavé.

David Kollár, 9. A

Minitaneční 2017

Když si vzpomenu na své první dojmy z tanečních, vím, že jsem byla nervózní a zároveň hrozně natěšená. Rodiče mě utěšovali tím, že se tam všechno naučím a kamarádky zase tím, že budu moci ukázat své nové šaty, koupené jen kvůli této události. A měli pravdu. Všichni jsme se naučili nejdůležitější základy různých společenských tanců, které se podle mě v životě budou hodit. Minitaneční jsme měli každou středu, bylo šest lekcí a prodloužená, kde jsme mohli ukázat jak příbuzným, tak svým kamarádům, co všechno jsme se naučili. Z našich tříd jsme se zúčastnili téměř všichni a za sebe musím říci, že to byly skvěle strávené dny, při kterých jsme se všichni nasmáli kvůli naší nemotornosti. Přesto jsme se všichni něco naučili a budeme na to s radostí vzpomínat.

Jana Štěpánková, 9. A

Lekce tance a etikety

Minitaneční se konaly v osmé třídě a byla to jedna z nejlepších akcí za celé působení na naší škole. Měli jsme několik lekcí, která se konaly v jarních měsících. Tuto akci vedla paní Flekrová se svým partnerem, kteří učí tanec v Holicích. Na poslední lekci se konala soutěž. Všichni jsme si to užili.

Viktor Šimek, 9. B

Velká Británie s Břitem II

Zúčastnili jsme se také akce jménem Velká Británie s Břitem II. Jelikož mám rád angličtinu, tak jsem si tuto akci velice užil. Už z názvu je jisté, že se zde objevil roditel Brit. Celá akce měla vtipný nádech a všechny nás pobavila. Určitě jsme se i něco naučili.

Adam Dobruský, 9. B

Stavovské divadlo interaktivně

V 8. třídě jsme jeli do Prahy do Stavovského divadla. Cestovali jsme vlakem. Šli jsme se podívat na Václavské náměstí a potom na Staroměstské náměstí. Poté jsme se už přesunuli do Stavovského divadla, kde byl pro nás připraven program. Bylo to fajn a všichni jsme si to užili. Tento výlet bych si klidně zopakovala.

Tereza Valentová, 9. B

Národní divadlo

Do Národního divadla jsem se moc těšila. Nikdy jsem tam žádné představení neviděla, a tak jsem byla velice zvědavá. Po dlouhé cestě jsme konečně dorazili a vešli jsme dovnitř. Interiér byl krásný a všechno bylo vznešené a velké. Když nám bylo řečeno, že se půjdeme podívat na 1. galerii, myslela jsem si, že to bude v pohodě. To jsem se hodně mylila. Mám totiž hrůzu z výšek a neuvědomila jsem si, že to bude tak vysoko. Když jsem si šla sednout do první řady, měla jsem strašně zkamenělé nohy a myslela jsem si, že nikam nedojdu. Nakonec ale všechno dobře dopadlo a výlet jsme si moc užili.

Natalia Maria Collisová, 9. B

IQ Landie

Na konci osmé třídy jsme jeli do Liberce do IQ Landie. Hned po příjezdu všichni šťastně vyběhli z autobusu. Všichni byli rádi, že jsme dorazili na místo. Po půl hodině čekání nás učitelé nechali, ať vše prozkoumáme sami a všichni jsme se rozutekli všemi směry. Byly tam opravdu zajímavé a zábavné aktivity a všichni si to náramně užili. Hlavně oběd, avšak abychom si vůbec něco koupili, jsme museli vyčkat asi půl hodiny v řadě, ale za to jídlo to stálo. Po obědě jsme měli ještě čtyři hodiny a poté jsme se měli opět všichni sejít. Vrátili jsme se do autobusu a následovala další hodina sezení a horka. Za ten výlet to ale stálo a všichni byli velmi spokojení.

Nikola Trpková, 9. B

Projekt Seiferos

Na začátku 9. třídy se k nám přijeli podívat na školní hřiště lidé z projektu Seiferos, kteří pomáhají zraněným ptákům. U nás ve škole už byli poněkoliťatě. Měli pro nás připravené představení jednotlivých ptáků z jejich záchranné stanice. Představení trvalo zhruba hodinu a půl a všem se velmi líbilo.

Tomáš Chvojka, 9. B

Divadelní představení ve Východočeském divadle

V pondělí 5. 3. 2018 se celý 2. stupeň oblékl do slušného oblečení, protože jsme měli namířeno do Východočeského divadla na představení, které se jmenovalo Výlet.

Uprostřed druhé vyučovací hodiny jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme do Pardubic. Vystoupili jsme na zastávce před divadlem a čekali jsme asi tak 5 minut, než nás pustili do divadla. Když jsme všichni usedli, přišel na pódium ředitel divadelního souboru LAIK a řekl nám několik informací o souboru, o představení... Poté zhasla všechna světla a v sále byla tma. Pak to začalo.

Představení bylo o třídě deváťáků, kteří se jeli podívat na hrad a cestou se podívali do zoo. Asi si domyslíte, jak to dopadlo. V zoo je chytli, jak kradou zvířata z klecí a na hradě běhali po chodbách a křičeli. Pod dohledem je měl učitel, který měl rád disciplínu, ale také měli učitelku, která na ně byla hodná. Nakonec se s nimi učitel sblížil a všichni si užili cestu domů.

Potom jsme hercům zatleskali, vzali jsme si bundy, nasedli do autobusu a jeli do školy. Divadelní představení se nám moc líbilo.

Jindřich Lacina, 9. A

Jedeme na „Výlet“

Také jsme se vydali do divadla na hru Výlet. Představení bylo skvělé, troufnu si říct, že jedno z nejlepších, co jsem kdy viděla. Účinkující byli děti v našem věku, a tak jsme se do jejich role mohli snadno vžít. Nejlepší ale bylo chování a hlášky učitelů. Do té doby jsem si myslela, že to tak je jen u nás, ale prý je to mučení všude stejně :-).

Natalia Maria Collisová, 9. B

Projekt odpady

Tento projekt byl fajn nápad. Myslím, že většině z nás to pomohlo změnit pohled na věc a méně znečišťovat životní prostředí a více třídit odpad. Vyráběli jsme různé věci z pet lahví, dozvídali se více o třídění odpadu. Hráli jsme hry, vyplňovali vědomostní kvízy a testy a počítali matematické příklady.

Tereza Růžková, 9. B

Výchovný koncert

Dne 4. 4. 2018 se konal na v sále Radnice v Sezemicích výchovný koncert. Vystupovala skupina jménem PragueCello quartet. Po celou dobu nás provázeli členové skupiny hudbou. Říkali nám různé informace, jako například kolik stojí nejstarší violoncello. Skupina nám ukázala, že se na violoncella nemusí hrát jen vážná hudba, ale i moderní písně od interpretů 21. století.

Jitka Pílná, 9. B

Sportovní den

Jako každým rokem se u nás na škole konal sportovní den nejenom pro první stupeň, ale také pro druhý. Vždy má jeden stupeň ředitelské volno a druhý jde na tento úžasný den. Skvělé je na tom to, že za týden je tomu naopak. Já osobně si myslím, že spíše děti z druhého stupně si říkají: „Mám jít na ten sportovní den nebo ne?“ No zhruba v polovině května minulého roku nastal tento den a my jsme se sešli ráno v areálu školy, kde si nás později vyzvedla naše paní učitelka Mgr. Eva Valentová. Došli jsme na školní hřiště, kde byly připraveny různé disciplíny, jako například orientační

---

běh, fotbal pro kluky a vybíjená pro holky, soutěže v tělocvičně atd. Ale také dobří učitelé, kteří měli za úkol obodovat každou třídu. U orientačního běhu byl pan učitel Mgr. Jan Václavek, který řekl, že je to ten nejtvrdší sport na světě. Většina dětí se dozví, že se neumí orientovat ve svém okolí. Tento den utekl jako voda a ve

13:00 hodin byl konec tohoto zážitku. Šli jsem se naobědvat a jeli jsme domů. Po několika dnech nám paní učitelka vyvěsila výsledky a byli jsme docela zklamaní. Ale přesto jsem rád, že jsem na tento den šel a mohu tak vzpomínat na ty předešlé roky.

David Kollár, 9. A

Rozhovor...

aneb na co jsme se chtěli zeptat

Rozhovor s prvňákem a deváťákem

PRVNÁK...

Těšil ses na první den ve škole?

Ano.

Těšíš se na zbývajících osm školních let?

Ne, baví mě 1. třída, tam bych chtěl zůstat navždy.

Máš ve třídě dobré spolužáky a rozumíš si s nimi?

Ano, mám nejlepší, ano.

S kým sedíš v lavici a jsi za to rád?

Seděl jsem chvíli sám, to se mi moc nelíbilo, teď sedím s kamarádkou a to je dobrý.

Je na vás paní učitelka hodná?

Převážně ano.

Jaký předmět tě baví nejvíc?

Tělocvik a matematika.

Děláš rád domácí úkoly?

Když nejsem unavený ze sportu, tak ano, když jsem unavený a přijedu domů pozdě, tak ne.

Chutná ti ve školní jídelně?

Jak kdy.

DEVÁŤÁK...

Těšila ses na první den ve škole?

Ano.

Máš ve třídě dobré spolužáky a rozumíš si s nimi?

Ano.

S kým sedíš v lavici a jsi za to rád?

Častokrát se mi soused/sousedka měnila, ale momentálně s Nikol Vrátilovou. Ano, jsem za to ráda.

Je na vás paní učitelka hodná?

Většinou ano.

Jaký předmět tě baví nejvíc?

Matematika, přírodopis a chemie.

Děláš rád domácí úkoly?

Ne (smích).

Chutná ti ve školní jídelně?

Dá se.

Zuzana Kmínková, Nikol Vrátilová, 9. A

Rozdíly mezi prvňáky a deváťáky

PRVŇÁK...

Líbí se ti naše škola?

P: Jo, protože tady mám hodně kamarádů.

Jak se ve škole cítíš?

P: Je tam sranda.

Jaký je tvůj nejhlavnější cíl?

P: Mít samé jedničky.

Jaký je tvůj nejlepší zážitek?

P: Vysvědčení, protože dostanu peníze od babičky.

Jaké bylo tvé poslední vysvědčení?

P: Samé jedničky.

Na co se ve škole nejvíc těšíš?

P: Na kamarády a na další prověrku.

DEVÁŤÁK...

D: Hmm... NE!!

D: Jako želva na zádech.

D: Co nejdřív odtud vypadnout.

D: Prázdniny.

D: Prospěl jsem...

D: Na přestávku... a oběd.

Jan Štěpánek, 9. A

Rozhovor s Radkem Kindlem

Máš nějaké přezdívky ?

Ano, mám jich hodně.

Kdo se ti nejvíc líbí ze školy?

V tento moment nemám vybranou žádnou slečnu.

Kdyby sis mohl vybrat mezi láskou a kariérou, co by sis vybral ?

Vybral bych si lásku, protože láska je pro mě důležitější než kariéra.

Jakou otázku bys položil na rande tomu druhému, abys navodil zajímavé téma k rozhovoru ?

Na tuto otázku je těžké odpovědět, ale asi bych se vyptával na různé koníčky a podobně.

Vojtěch Kvapil, Michal Fous, 9. B

Rozhovor s Danem Marešem

Ahoj, můžeš nám poskytnout rozhovor?

Ahoj, rozhovor vám rád poskytnu.

Jsi ten typ člověka, který si jde za svým snem?

Jasně, je důležité mít sny, protože vás motivují.

Na jakou střední školu ses dostal?

Dostal jsem se na Gymnázium Dr. Emila Holuba v Holíčích.

Z jakého důvodu chceš jít na tuto školu?

Protože ještě nevím, co budu do budoucna dělat, a takhle budu mít čas se rozhodnout a správně si vybrat.

Chtěl bys pokračovat ve studiu po střední škole?

Jelikož jdu na gymnázium, které nemá zaměření, tak bych rád ve studiu pokračoval.

Co plánuješ ve své budoucnosti?

Plánuji dokončit gymnázium, dostat se na vysokou školu a odcestovat do zahraničí za lepší prací.

Co plánuješ na prázdniny?

Najít si brigádu, nejlépe u známého, která bude dobře placená a bude mě bavit. Potom pojedu na dovolenou do Chorvatska.

*Natalia Maria Collisová, Adam Dobruský, Jitka Pílná,
Darja Čiháková, Kryštof Václav Borovička, 9. B*

Rozhovor s Vojtou Shánělem

Ahoj Vojto. Mohli bychom se tě zeptat na pár otázek?

Samozřejmě, ptejte se na cokoliv.

Na jakou chceš jít střední školu po základní škole?

Půjdu na Střední zdravotnickou školu v Pardubicích.

Z jakého důvodu chceš jít na tuto školu?

Protože mě zdravotnictví už delší dobu neskutečně moc baví.

Chtěl bys pokračovat ve studiu po střední škole a proč?

Ano. Chtěl bych pokračovat ve studiu, protože dokud budu studovat, budou mě živit rodiče

Jdeš v létě na nějakou letní brigádu a pokud ano, tak kam?

Ano půjdu, půjdu do Opatovické elektrárny sekat trávu.

Jsi ten typ člověka, který si stojí za svým názorem?

Ano, jsem ten typ člověka, který si stojí za svým názorem, protože lepší názor neexistuje.

*ptali se: Eliška Řeháková, Marek Babák,
Tomáš Chvojka, Nikola Trpková, 9. B*

Rozhovor s paní učitelkou Terezou Malou

Chtěla jste se vždy stát učitelkou?

Pokud ne, čím jste chtěla být?

Ne. Když jsem byla malá, chtěla jsem být slavnou potápěčkou v oceánu, později archeoložkou.

Jaký předmět vás nejvíc baví učit?

Samozřejmě výtvarná výchova.

Který předmět vám nešel na gymnáziu?

Matematika a fyzika.

Co vám nejvíc vadí na žácích?

Drzé vystupování a závislost na mobilech.

Kdybyste nebyla učitelka, co byste chtěla dělat?

Věnovat se umělecké činnosti.

Chcete, aby se i vaše dcera stala učitelkou?

Výběr nechám na ní. Je to ještě daleká budoucnost.

Které žáky máte nejraději?

Žáky, kteří mají o něco zájem (ne pouze o mobily) a kteří spolupracují s učitelem.

Líbí se vám na Základní škole v Sezemicích?

Ano, líbí.

Co nejraději děláte ve volném čase?

Věnuji se své dceři.

Jste ráda, že jste si vybrala tuto profesi?

Nelituji toho.

Jana Štěpánková, 9. A

Rozhovor s paní učitelkou Evou Valentovou

Jakou školu jste vystudovala?

Gymnázium a pedagogickou fakultu.

Chtěla jste být už od mala učitelkou?

Ano, protože všichni kolem mě byli učitelé.

Jak dlouho učíte a proč jste si vybrala tuto školu?

Učím už přes 20 let, do Sezemic jsem se přistěhovala.

Jaké předměty vás ve škole bavily?

Český jazyk, jazyky a tělocvik.

Jaký je váš nejlepší zážitek z této školy?

No, nejtípnější můj zážitek... tak asi jednou, když ke mně do třídy měl přijít nový žák, tak jsem ho chtěla jít přivítat, šla jsem na chodbu a teď jsem ho chtěla vzít kolem ramen... a on to byl jeho tatka (smích).

Jaké předměty nejraději učíte na této škole?

Ruský a anglický jazyk.

Měla jste ráda naši třídu a máte s námi nějaké hezké zážitky?

Ano, samozřejmě, jste moje nejlepší třída. Zážitků je hodně, začaly už v 6. třídě na adaptačním kurzu.

Budete na nás ráda vzpomínat?

Určitě ano.

Zuzana Kmínková, Nikol Vrátilová, 9. A

Angličtina na naší škole

Dnes tu máme rozhovor s paní učitelkou Mgr. Šárkou Červinkovou, která vede výuku anglického jazyka na naší škole.

Proč jste se rozhodla pro studium anglického jazyka?

Protože angličtina je můj oblíbený jazyk.

Už tu pár let učíte, je vidět progres u žáků, které vyučujete ?

Je to každý rok jiné, ale vždycky se ve třídě najde skupina lepších žáků.

Myslíte si, že ovládat anglický jazyk je nezbytně nutné ?

Ano, naprosto nezbytné.

Jak motivujete žáky, aby byli v hodinách aktivní?

Snažím se zapojit všechny do konverzace o běžných tématech.

Myslíte si, že je potřebné studovat angličtinu i mimo základní školu?

Myslím si, že stačí střední škola, ale je potřeba se anglickému jazyku věnovat i ve volném čase, například cestování.

Myslíte si, že by se žák dokázal domluvit

v cizí zemi po dokončení ZŠ?

Ano, ale ne každý.

Viktor Šimek, Radek Kindl

a Ondřej Holeček, 9. B

Náš den D... aneb přijímací zkoušky

Já jsem se přijímaček obávala už velmi dlouho. V páté třídě jsem si myslela, že bych je zkusila, ale nakonec to nedopadlo. O to horší bylo, když přišly v deváté třídě, protože jsem nevěděla, co mám očekávat. První termín jsem si dala Gymnázium Mozartova, protože jsem si řekla, že to nejhorší budu mít za sebou rychle. Druhý termín byl klidnější, jelikož jsem v Holicích měla přípravné kurzy. Věděla jsem, že to bude těžké a že se na to budu muset hodně připravovat, ale tenhle rok mi testy přišly nejtěžší ze všech, co jsem zkoušela. Český jazyk byl jednodušší. Jsem ráda, že už to mám za sebou. Znovu bych je psát rozhodně nechtěla.

Natalia Maria Collisová, 9. B

První kolo jsem psal v Hradci Králové na Automobilní škole Vocelova na obor dopravní prostředky. Na přijímačkách jsem se asi jako každý cítil hrozně, obzvláště po prvním kole. Ještě k tomu jsem seděl v první lavici před katedrou. Ale škola se mi líbila. Když jsem dopsal oba testy, tak jsem vyšel před školu a tam na mě čekala mamka, která mi řekla, že tam šel i můj kamarád, kterého znám už od mala.

V druhém kole mne zachránil český jazyk, který jsem odevzdal asi o 5 až 10 minut dříve.

Nakonec jsem se dozvěděl, že mě vzali na obě školy, a já si mohl vybrat, ale už jsem se rozhodl, že půjdu do Hradce na Vocelovku.

Marek Babák, 9. B

Většina lidí se začala obávat přijímacích zkoušek teprve na začátku deváté třídy. Na rozdíl ode mne. Já byla nervózní už od začátku

osmé třídy. V prosinci 2016 jsem měla dost velké pochyby, že se dostanu na nějakou školu. Mamka se proto rozhodla mě přihlásit na přípravné kurzy už v osmé třídě. Po absolvování kurzů jsem byla v klidu. Den před přijímačkami jsem pocítila po dlouhé době strach, nemohla jsem spát a jíst. Přihlášku jsem si dala na gympl, do kterého jsem chodila na kurzy.

Přišly přijímačky, první byla matika. Celou matiku jsem pokukovala po čase a byla jsem si jista, že neudělám dvacet bodů. Pak přišel český jazyk. Ten byl lehký a oddechla jsem si, že naženu body. Druhý termín jsem si byla jistější. Nakonec jsem se na školu dostala a přijímačky dopadly nad moje očekávání.

Jitka Piňná, 9. B

Když mi domů přišel dopis, že se mám dostavit na školu, kam jsem dávala svoji přihlášku, tak jsem začala mít trochu obavy, že mě třeba nevzali. Když jsem přišla na školu, tak jsem se tam cítila tak trochu divně, protože se po mně všichni dívali, že jsem tam cizí.

Podle registračního čísla jsem se dozvěděla, že jsem přijata, a nahoře bylo číslo učebny, kam jsme se měli podle oborů rozdělit. Tam jsme dostali podrobné informace o zápisovém lístku apod. Hned druhý den jsme s mamkou jely pro zápisový lístek do školy a třetí den jsme ho jely odevzdat. Po příchodu do ředitelny nám paní ředitelka dala asi pět papírů na vyplnění, vyplněné jsme je odevzdali a už jsem měla jistotu, že mě na tu školu vzali. Měla jsem neskutečnou radost, protože na tuhle školu jsem se moc chtěla dostat.

Eliška Řeháková, 9. B

Loučení...

aneb co nám škola dala a vzala

(NE)obyčejný den v naší škole

Budík zvoní. Otráveně vstanu, zasténám a vypnu ho. Vyšourám se bleskurychle z postele, zamířím do koupelny, chystám si učebnice. Kam jdu? Do školy. Už devátým rokem, den co den. Po třiceti minutách vyběhnu z domu s baťohem na zádech a sprintuji na zastávku. Jakmile jsem na místě, slyším ho přijíždět. Nic neobvyklého, jako vždy jsem tady na poslední chvíli. Nastupuji, usedám do měkkého sedadla a začínám zírat z okna autobusu. Pozoruji stromy, pole, domy. Vše to vidím téměř každý den, vždy na stejném místě. Skoro beze změny. Snad to zní nudně, ale mně to dává zvláštní pocit bezpečí a klidu. Autobus zastavil a je čas vystoupit. Míjím starou plechovou zastávku, jdu po chodníku, vidím kostel, školku, hřiště a konečně rozsáhlou žlutou budovu – naši školu. Už odtud je slyšet hluk a křik. Otvírám dveře, potkávám mnoho známých tváří, zdravím učitele na dozor. Jdu po schodech do mojí třídy. Máme ji v tom nejvyšším patře, nejdál jak to je jen možné. Ve třídě už je mnoho spolužáků. S většinou se pozdravím. Ti ostatní buď něco mastí na mobilu, nebo se úpěnlivě šprtají na nějakou písemku. Holky se o něčem horlivě baví, stejně jako kluci v druhém rohu třídy. Usedám na své místo, poslouchám, co je nového, občas něco podotknu. Už přichází učitel a začíná výuka. Jsou dny, kdy uteče hodina rychlostí blesku, ale i dny, kdy se to vleče. Naštěstí jich však není mnoho. Mine pár přestávek a je konec. Loučíme se a každý jde svou cestou domů. Tak takhle jsem vás, vážení, provedla takovým obyčejným dnem ve škole. Můžete vidět, jak je obyčejný. Kolikrát se nám do školy nechce, stěžujeme si na to věčné učení, písemky, dlouhá odpolední vyučování, která bychom určitě strávili nějak jinak. Ale i přes ty ošklivé řeči, které míříme na školu, víme, že to tak není. Základní škola nám ovlivnila devět let života. Mnoho nám toho vzala. Třeba drahocenný čas, nebo nám zkazila náladu. Ale mnohem víc nám toho dala. Naučila nás disciplíně, která je v životě nepostradatelná, jistě zodpovědnosti a trpělivosti. Mnoho jsme se toho dozvěděli a naučili. Našli jsme si zde přátele a učitele, kteří nás mají rádi a které máme rádi my. A myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že se mi po naší základce, třídě, kolektivu a učitelích bude stýskat.

Miloslava Provazníková, 9. A

Devět let spolu

Rozhodla jsem se napsat takové celkové shrnutí devíti let na Základní škole v Sezemicích. Když zapřemýšlím a vzpomenu si, co všechno jsem s touto třídou prožila, uvědomím si, že je to taková moje druhá rodina. Zažili jsme toho spolu hodně, jako třeba první hádka s rodiči, první láska, strach z toho, že propadneme z matematiky, nebo to, co nás všechny děsilo poslední půl rok – přijímací zkoušky. Všechny skvělé zážitky, které si vybavím, se staly s touto třídou. Ne se všemi se znám od první třídy, ale všichni mi přirostli k srdci a jsou to jedni z mých nejbližších. Samozřejmě jsme se i hádali, jako snad všichni, a dělili jsme se na různé skupinky. Ovšem vždycky jsme se usmířili a poslední dva roky jsme ta nejlepší třída, co může být. Když si jen tak představím náš odchod na střední školu, to že nebudu žádné ráno potkávat ty samé tváře, mi vhání slzy do očí. Samozřejmě mi budou chybět i učitelé, jako třeba pan učitel Fiala a jeho barevné ponožky, nebo pan učitel Firman, který s námi jedná na rovinu a byl a pořád je pro nás jedním z nejlepších učitelů, také nám bude chybět paní učitelka Báčorová, se kterou většina z nás zažila nejlepších pět let na základní škole, a samozřejmě nesmím zapomenout na naši třídní, paní učitelku Valentovou, která nám vždycky, když někam jede, přiveze nějaké dobroty. Všichni učitelé na naší škole jsou skvělí, ale to bychom tu byli dlouho. Už teď, když to píšu a rozhlížím se po třídě, uvědomuji si, jak mi tito „blázinci“ budou hrozně moc chybět, až je mi z toho do pláče. Před očima se mi mihají vzpomínky na devět let s těmito lidmi a vím, že bych těch devět let nemohla prožít líp. Tady bych to ukončila tím, že na nikoho z této školy nezapomenu, ať už jsou to naše skvělé paní kuchařky nebo pan školník, který se na nás vždycky tak hezky usmívá.

Jana Štěpánková, 9. A

Hurá na výlet.
Hádejte, kde jsme byli?

Vždy především
bezpečně!

Nejen v práci, ale i v životě
je třeba používat ochranné prostředky.

„Sladkých 15“
v naší partě

Naše dívčí
partička...

Legraci my nekazíme,
do tance se zapojíme!

A naše školní akademie to je vždy
spousta legrace a dobré nálady.

Vánoce, Vánoce
přicházejí...

Šťastné a veselé přejeme
ze školy všem ...

... každé volno dobré :)

Tak zas
někdy
příště ...

